

Simon Karsikkoniemen viitasammakko-, lepakko- ja liito-oravapotentialiselvitys 2025

Päiväys: 25.11.2025

Laatija: Janika Ahola, Salla Härkönen

Kannen kuva: Salla Härkönen

Raportin kuvat: Salla Härkönen

Raportin kartat: Janika Ahola

Sisällysluettelo

1. Johdanto	3
1.1 Tavoitteet	3
1.2 Yleiskuvaus selvitysalueesta	4
1.3 Yleistä luontoselvityksistä	4
1.4 Epävarmuustekijät	4
2. Viitasammakko	5
2.1 Yleistä viitasammakosta.....	5
2.2 Menetelmät	5
2.3 Tulokset.....	7
2.4 Johtopäätökset ja yhteenveto	12
3. Lepakot.....	13
3.1 Yleistä lepakoista.....	13
3.2 Menetelmät	13
3.3 Tulokset.....	15
3.4 Johtopäätökset ja yhteenveto	16
4. Liito-orava.....	17
4.1 Yleistä liito-oravasta.....	17
4.2 Menetelmät	17
4.3 Tulokset.....	19
4.4 Johtopäätökset ja yhteenveto	23
Viitteet.....	24

1.2 Yleiskuvaus selvitysalueesta

Hankealue sijaitsee keskiboreaalisella (3c) metsäkasvillisuusvyöhykkeellä ja kuuluu suoluokittelussa Pohjois-Pohjanmaan aapasuot sekä Perä-Pohjanmaan aapasuot -vyöhykkeiden rajalle. Selvitysalueella ei ole luonnonsuojelualueita tai Natura 2000 -alueita. Selvitysalueen metsät ovat pääosin talouskäytössä ja iältään nuoria (noin 10–30-vuotiaita). Metsissä on merkkejä hakkuista ja alueella kasvaa taimikkoa. läkkäämpää ja luonnontilaisen kaltaisempaa metsää on pienialaisesti alueen länsipuolella sekä Paanuniementien lähellä olevan ojan varrella. Lahopuuta alueilla on kuitenkin niukasti. Metsät ovat tyypiltään pääosin mäntyvaltaisia kuivahkoja kankaita sekä kuusivaltaisia tuoreita kankaita. Selvitysalueen suot ovat pienialaisia luhtia ja nevoja. Suokuvioilla on ojituksia, mutta kaikista pienimmät erilliset suokuviot ovat ojittamattomia.

1.3 Yleistä luontoselvityksistä

Luontoselvitykset tehtiin Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi -oppaan (Mäkelä & Salo 2024) mukaisesti. Jokaisesta selvityksestä on lyhyet yleiskuvaukset sekä menetelmäkuvaukset ja samalla on esitetty tulokset ja johtopäätökset. Paikkatiedon käsittelyt tehtiin QGIS-ohjelmalla. Selvitysalueella on aikaisemmin tehty kasvillisuus- ja luontotyyppiselvitys (Luontoselvityskangas 2024) ja tämän raportin esitietoja on käytetty apuna alueen yleispiirteiden hahmottamisessa.

1.4 Epävarmuustekijät

Lajikartoituksiin liittyy aina jonkin verran epävarmuutta. Kartoitukset kuvaavat tilannetta kartoitusvuonna, joten lajien esiintymisissä voi myös tapahtua muutoksia. Lepakkoselvitys tehtiin elokuussa ja ajankohdan suhteen selvitykseen liittyy epävarmuutta. Selvityksen perusteella pystytään kuitenkin arvioimaan, onko alueella merkittäviä lepakoiden esiintymisalueita. Liito-oravan ja viitasammakon suhteen selvityksessä tarkasteltiin, onko alueella lajeille soveltuvia elinympäristöjä. Varsinainen liito-orava- ja viitasammakoselvitys tulisi tehdä eri ajankohtana (liito-orava keväällä, viitasammakko kutuaikana keväällä), jolloin voidaan varmistaa lajien esiintyminen ja lisääntymispaikkojen esiintyminen alueella. Soveltuvien kohteiden löytyminen tässä selvityksessä ei tarkoita, että kohteet tulisi säilyttää lainsäädännöllisistä syistä, mutta alueet olisi hyvä huomioida mahdollisessa jatkosuunnittelussa.

2. Viitasammakko

2.1 Yleistä viitasammakosta

Viitasammakko (*Rana arvalis*) on EU:n luontodirektiivin liitteen IV (a) laji ja sen lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen tai heikentäminen on luonnonsuojelulain (9/2023) 788:n mukaan kiellettyä. Viitasammakko on myös koko maassa rauhoitettu ja viimeisimmän uhanalaisuusarvioinnin mukaan laji on Suomessa elinvoimainen (LC) (Hyvärinen ym. 2019). Viitasammakon levinneisyys painottuu Suomessa etelä- ja keskiosiin, mutta havaintoja lajista on koko maassa tunturialueita lukuun ottamatta (Nieminen & Ahola 2017).

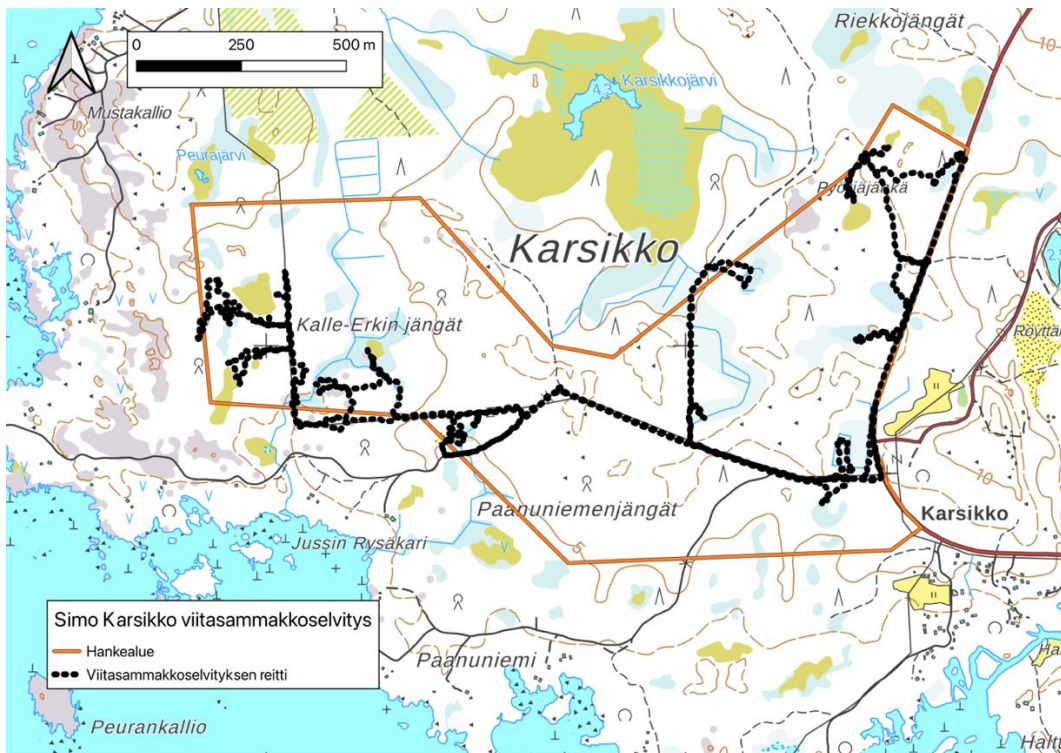
Viitasammakko muistuttaa ulkonäöltään ruskosammakkoa (*Rana temporaria*), ja lajit erottaa parhaiten toisistaan koiraiden kutuääntelystä, sillä viitasammakon ääntely on pulputtavaa (Nieminen & Ahola 2017). Tästä syystä kutuaika on otollisinta aikaa lajin lisääntymispaikkojen kartoittamiselle. Viitasammakoiden kutuaika kestää vain muutamia viikkoja (huhti-toukokuussa) ja kudun ajoittuminen riippuu kevään etenemisestä ja alueen maantieteellisestä sijainnista (Nieminen & Ahola 2017). Viitasammakon lisääntymisympäristöjä ovat suojaisat merenlahtien ja järvien rannat, suoalueet sekä erilaiset pienvedet, kuten rehevät lammikot, ojat ja kosteikot. Viitasammakot kutevat ruskosammakkoon verrattuna syvempään veteen, eikä viitasammakko usein kude mataliin ajoittain kuivuviin kosteikkoihin (Suomen ympäristökeskus, Lajiesittelyt).

2.2 Menetelmät

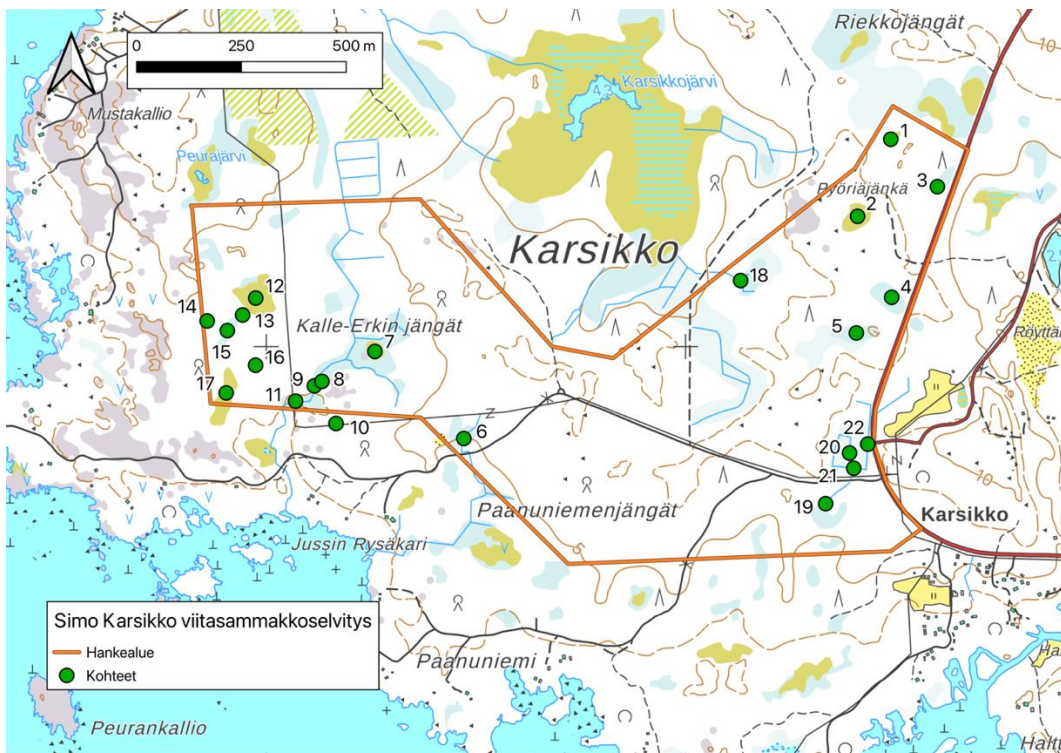
Selvitys toteutettiin 17.10.2025. Selvityspäivänä lämpötila vaihteli 2–5 asteen välillä päivän mittaan, taivas oli melkein kokonaan pilvetön ja tuuli oli heikkoa. Selvityksessä tarkasteltiin alueen soveltuvuutta viitasammakoille. Hankealueelta ei ole aikaisempia havaintoja viitasammakosta, mutta lähimmät havainnot on tehty noin neljän kilometrin päässä pohjoisessa (Laji.fi, luettu 17.11.2025).

Selvitysalueelta etsittiin karttatarkastelun sekä ilmakuvien (Maanmittauslaitos) avulla sopivia kosteikkoja ja suoalueita, joita viitasammakot voivat hyödyntää. Huomiota kiinnitettiin myös ojiin, joilla on yhteydet selvitysalueen ympärillä oleviin, lisääntymiseen soveltuviin vesistöihin. Nämä voivat toimia reitteinä lisääntymispaikoille sekä levähdys- ja talvehtimispaikkoina. Esiselvityksen tietojen avulla maastotyöhön suunniteltiin reitti, joka huomioi otollisimmat alueet ja ne valokuvattiin (Kuvat 2.1 ja 2.2).

Tässä selvityksessä on tarkoitus arvioida, onko selvitysalueella viitasammakolle soveltuvia lisääntymispaikkoja. Selvityksessä ei pystytä todentamaan esiintyykö alueella viitasammakoita. Jos viitasammakon esiintyminen alueella halutaan varmistaa, tulisi sinne kohdistaa maastokäynti keväällä, kun kutu on käynnissä. Säätilat eivät haitanneet selvitystä millään tavoin.

Kuva 2.1. Selvitysalueella kuljettu reitti.

Kuva 2.2. Selvitysalueelta tarkastettuja ja valokuvattuja kosteikkoja, oja ja suoalueita.

2.3 Tulokset

Selvitysalueella ei ole isompia lisääntymiseen otollisia vesistöjä, vaan alueen kosteikot koostuivat pitkälti kuivista tai vähävetisistä metsäsoista ja soistumista. Kohteet 1–5 sekä 18–22 sijaitsevat itäpuolella selvitysalueita ja kohteet 6–17 länsipuolella selvitysalueita. Rehevämpiä kosteikoita sijaitsi alueen länsiosassa (kohteet 10 ja 14). Tarkastetuissa ojissa (kohteet 6, 8, 9, 11, 13 sekä 19–22) on kaikissa vesialueita sekä mutapohja, joka mahdollistaa esimerkiksi talvehtimisen sekä toimii hyvänä levähdyspaikkana. Alla jokainen kohde on valokuvattuna (Kuvat 2.3–2.21).

Kuvat 2.3 ja 2.4. Kohde 1 (vasemmalla) ja kohde 2 (oikealla) ovat suoalueita, joissa ei ollut avoimia vesialueita.

Kuvat 2.5 ja 2.6. Kohde 3 (vasemmalla) ja kohde 4 (oikealla) soistumaa, mistä ei löytynyt avoimia vesialueita ja on kuivempaa ympäristöä.

26.11.2025

Kuvat 2.7 ja 2.8. Kohde 5 (vasemmalla) soistumaa ja 18 (oikealla) oja-alue, joissa ei selvityksen perusteella ole reheviä kosteikoita tai selkeitä vesialueita.

Kuvat 2.9 ja 2.10. Kohde 7 (vasemmalla) ja kohde 12 (oikealla) ovat suoalueita, joissa ei selvityksen perusteella ole reheviä kosteikoita tai selkeitä vesialueita.

26.11.2025

Kuvat 2.11 ja 2.12. Kohde 15 (vasemmalla) ja kohde 16 (oikealla) ovat rehevän oloisia, muttei löytynyt selkeitä vesialueita.

Kuvat 2.13. Kohde 17. Kohde oli kuivan (ei rimpisyyttä tai avoimia vesialueita) oloinen suoalue.

26.11.2025

Kuvat 2.14 ja 2.15. Kohde 10 (vasemmalla). Lähellä oja-aluetta (kohteita 8, 9 ja 11) oleva rehevä ja vetinen kosteikko. Voi soveltua viitasammakolle. Kohde 14 (oikealla) on myös rehevämmän oloinen alue, mutta on merkitty kausikuivaksi kosteikoksi.

Kuvat 2.16 ja 2.17. Itäpuolella olevat kohteet 19 (vasemmalla) ja 20–22 (oikealla). Rehevän oloinen kosteikkoalue sekä ojia, joissa oli runsaasti vettä. Yhteydessä toisiinsa.

26.11.2025

Kuvat 2.18–2.21. Länsipuolen oja-alueita, mistä löytyi mutapohjaa sekä eivät olleet kuivuneita. Ylärivillä kohteet 6 (vasen) ja 8–9 (oikea) ja alarivillä kohteet 11 (vasen) ja 13 (oikea).

2.4 Johtopäätökset ja yhteenveto

Hankealue on pääosin epätyyppillistä viitasammakon elinympäristöä, sillä alueella vallitsevat talousmetsät ja alueella ei ole suurempia reheviä vesistöalueita. Alueen kosteikot koostuivat pitkälti metsäsoista ja soistumista, jotka olivat kuivia tai vähävetisiä ja eivät siten sovellu hyvin viitasammakon lisääntymispaikaksi. Viitasammakko ei usein kude mataliin ajoittain kuivuviin kosteikkoihin.

Kohteet, joista löytyi selkeitä vesialueita, olivat ojia sekä muutama rehevämpi kosteikkoalue. Itäpuolella sijaitseva ojarykelmä (kohteet 20–22) sekä kohde 19 yhdistyvät toisiinsa ja näillä alueilla oli rehevämpää kosteikkoa sekä oja-alueella oli runsaasti vettä. Myös länsipuolella sijaitsevissa ojissa (kohteet 6, 8, 9, 11 ja 13) oli runsaasti vettä. Nämä alueet voivat toimia ainakin viitasammakon levähdys- tai talvehtimispaikkana, sillä niissä oli mutapohjaa ja avoimia vesialueita. Rehevämpiä kosteikkoja alueella oli länsipuolella. Kohde 10 sijaitsee hankealueen rajan vieressä ja on vetinen kosteikko ja kohde 14 on myös rehevämmän oloinen kosteikko, mutta se on merkitty kausikuivaksi.

Hankealueen kosteikot ovat joka tapauksessa varsin pieniä ja erillisiä alueita muun tyyppisen (talousmetsät) alueen ympäröimänä. Hankealueen ulkopuolella on selvästi potentiaalisemman oloisia lisääntymisalueita, kuten rehevät merenlahdet sekä suoalueella sijaitseva Karsikkojärvi.

3. Lepakot

3.1 Yleistä lepakoista

Kaikki Suomen lepakkolajit kuuluvat EU:n luontodirektiivin liitteen IV (a) suojeltuihin lajeihin ja niiden lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen tai heikentäminen on luonnonsuojelulain (78§) mukaan kiellettyä. Ne ovat myös luonnonsuojelulain mukaisesti rauhoitettuja. Lepakot ovat lisäksi Euroopan suojelusopimukseen (Eurobats) suojaamia. Sopimuksen mukaan lepakoita tulee suojella lainsäädännön turvin ja lisäksi tulee pyrkiä suojelemaan lepakoiden merkittäviä saalistusalueita. Suomessa on tavattu yhteensä 13 lepakkolajia, ja näistä viisi esiintyy Suomessa yleisenä: pohjanlepakko, korvayökkö, vesisiippa, viiksisiippa ja isoviiksisiippa. Lepakoiden levinneisyys Suomessa painottuu eteläiseen Suomeen.

3.2 Menetelmät

Lepakkoselvitys toteutettiin elokuussa kolmena kartoituskertana (17.8.–18.8., 19.8.–20.8. sekä 20.8.–21.8.2025). Selvitys tehtiin auringonlaskun ja -nousun välisenä aikana aktiivikartoituksena ultraäänidetektorilla (Magenta Bat4). Ultraäänidetektorilla muuntaa lepakoiden korkeat kaikuluotausäänet ihmiskorviin kuultaviksi. Hankealueelta ei ole merkitty ylös aiempia havaintoja lepakoista, mutta sen lähialueelta on kirjattu havainto pohjanlepakosta (Laji.fi, luettu 11.11.2025).

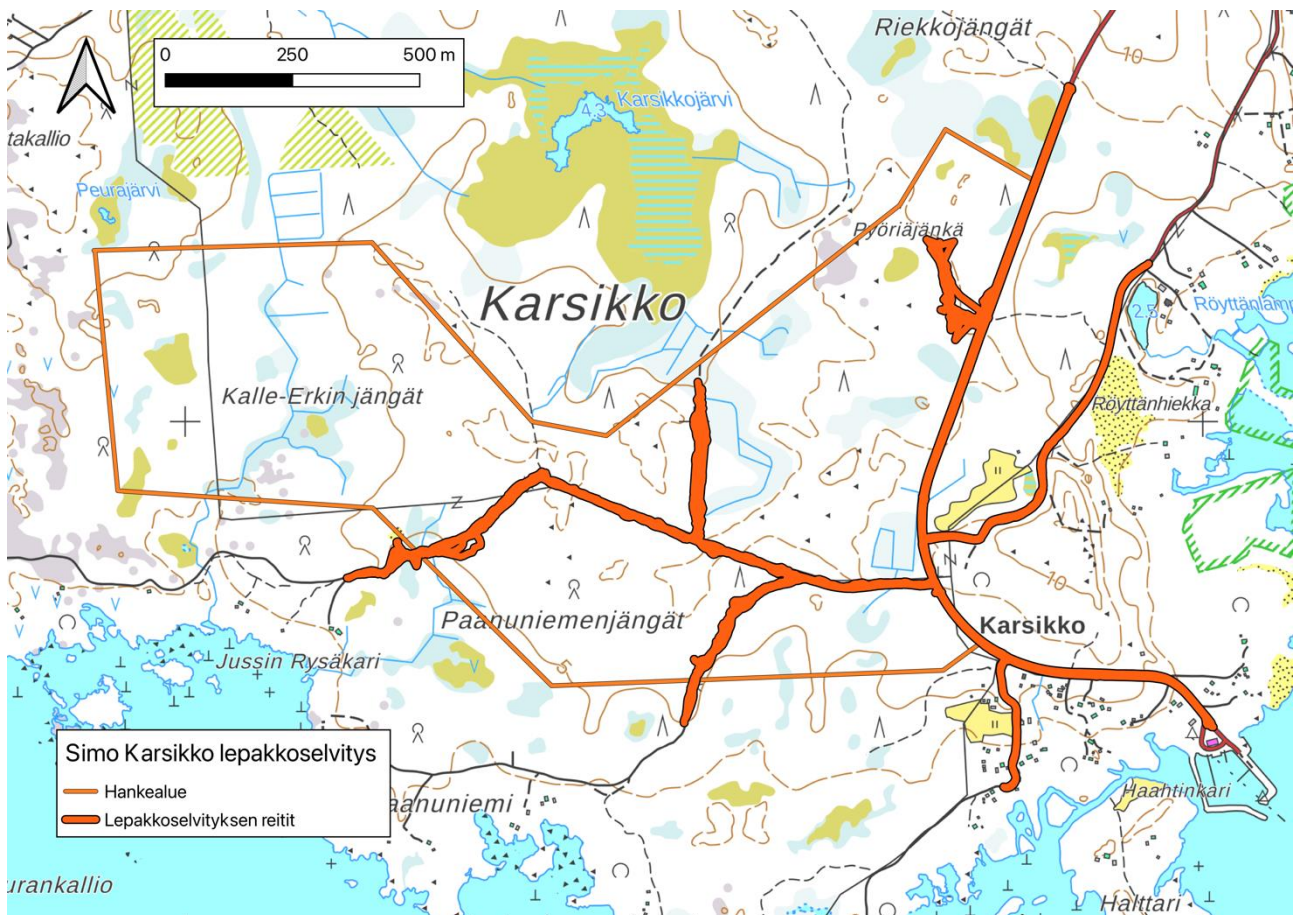
Selvitys tehtiin hankealueen sisäosissa kävellen. Selvityksen reitit kulkivat alueen metsäteitä pitkin, mutta myös vesistöjen äärellä käytiin kuuntelemassa (Kuva 3.1). Hankealueen ulkopuolella liikuttiin autolla, välillä pysähdellen (Karsikontie ja sen viereiset hankealueen ulkopuoliset reitit). Tarkkoja kuuntelupisteitä ei merkitty ylös, mutta autolla pysähdeltiin tekemään kuunteluita noin 50 metrin välein, myös lyhyemmillä välimatkoilla, erityisesti mutkissa ja risteyksissä. Kuuntelut on tehty myös aina reitin käännoiskohdissa/päädyissä ja eteläpuolella pysähdyttiin jokaisen rakennuksen läheisyyteen ja pihatien viereen. Ajonopeus oli noin 10–15 km/h, ja detektorilla on ollut koko ajan ikkunan ulkopuolella päällä. Taajuus on pysynyt ajaessa 30 kHz tienoilla, ja kuuntelupisteillä taajuutta vaihdeltiin kattavammin.

Lepakkoselvityksen keskeiset epävarmuustekijät liittyvät sääolosuhteisiin sekä ajankohtaan. Selvitykset tehtiin lämpiminä ja mahdollisimman selkeinä sekä tyyninä öinä, sillä vesisade ja kova tuuli haittaavat lepakoiden havainnointia (Taulukko 3.1). Selvitys toteutettiin kolmena ajankohtana elokuussa, joten tuloksiin liittyy tämän takia epävarmuutta. Lepakkotieteellisen yhdistyksen suositusten mukaan selvitys on suotavaa tehdä kolmena ajankohtana kesä-, heinä- sekä elokuussa, sillä lepakoiden liikkuminen voi muuttua kesän aikana. Selvityksen perusteella pystytään kuitenkin arvioimaan, onko alueella merkittäviä lepakoiden esiintymisalueita.

26.11.2025

Taulukko 3.1. Lepakkoselvityksen ajankohdat ja säätiedot.

Päivä	Lämpötila	Tuulisuus	Muut tiedot
17.8. –18.8.2025	+15	1–2 m/s	kevyt tuuli, pilvetöntä
19.8. –20.8.2025	+15	1–2 m/s	kevyt tuuli, välillä puuskia, puolipilvistä
20.8. –21.8.2025	+12	1–2 m/s	kevyt tuuli, alkuyöstä pilvetön, pilvisyys lisääntyi yön mittaan

Kuva 3.1. Lepakkoselvityksen reitit. Hankealueen sisäpuolella selvitys tehtiin kävellen. Hankealueen ulkopuoliset alueet idässä tehtiin autolla.

26.11.2025

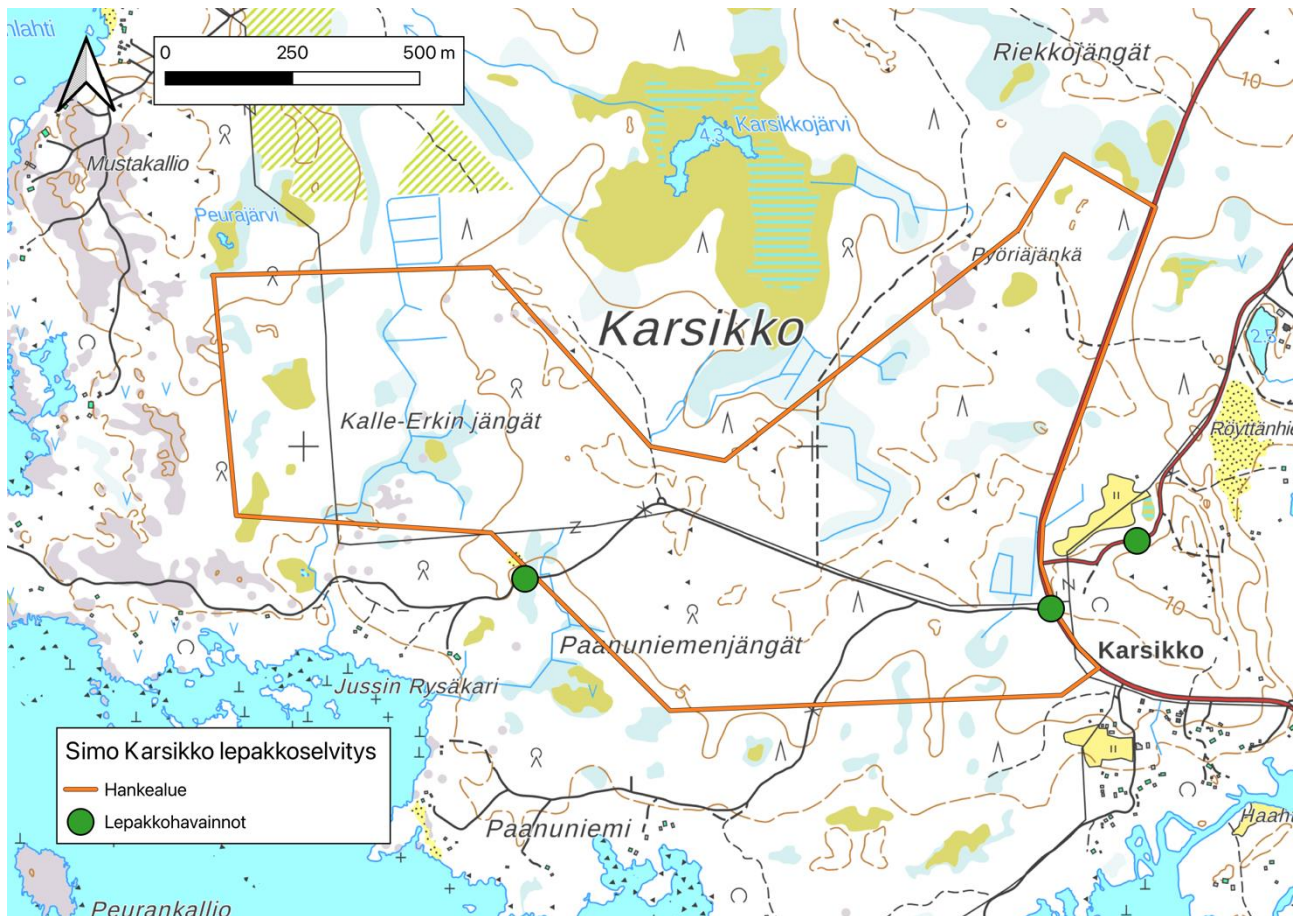
3.3 Tulokset

Havaintoja kertyi kolme (Taulukko 3.2). Kaikki havainnot olivat pohjanlepakoista ja ne havaittiin saalistuslennoillaan. Ensimmäisenä kartoitusyönä ei tehty havaintoja lepakoista. Toisena yönä lepakoista tehtiin kaksi havaintoa. Ensimmäinen havainto tehtiin 22:44 pohjanlepakosta noin 30 metrin päässä alueesta metsätiellä. Toinen havainto tehtiin 00:38 pohjanlepakosta noin 180 metrin päässä alueesta metsässä tien vieressä. Kolmantena yönä havaittiin yksi pohjanlepakko 23:47 Paanuniementien ja Karsikontien risteyksessä alueen rajalla (Kuva 3.2).

Pohjanlepakko on yleinen ja runsaslukuinen lepakkolaji. Pohjanlepakon saalistusalueiksi kelpaavat monenlaiset puoliavoimet alueet, kuten puiden reunustamat tienvarret, piha-alueet ja parkkipaikat. Päiväpiiloiksi sille kelpaavat esimerkiksi puunkolot ja rakennukset (Suomen ympäristökeskus, lajiesittelyt).

Taulukko 3.2. Havaitut lepakot selvitysalueelta.

Päivä	Aika	Laji	Määrä	Koordinaatit	Muut tiedot
19.8.–20.8.	22:44	Pohjanlepakko	1	7281740, 393435	tien päällä
19.8.–20.8.	00:38	Pohjanlepakko	1	7281814, 394638	metsässä tien vieressä
20.8.–21.8.	23:47	Pohjanlepakko	1	7281681, 394468	tien päällä, risteyksessä

Kuva 3.2. Selvitysalueelta tehdyt lepakkohavainnot.

3.4 Johtopäätökset ja yhteenveto

Selvityksen perusteella hankealueen lepakkotiheys on alhainen. Hankealueen läheisyydestä tehtiin kolme pohjanlepakkohavaintoa, mutta hankealueen sisäpuolelta havaintoja ei tehty ollenkaan. Alueelta ei ole perusteltua rajata lepakoille erityisen tärkeitä alueita, sillä havaintoja kertyi niin vähän, ettei niiden perusteella pystytä tekemään selkeitä johtopäätöksiä. Hankealue on pääosin epätuottavaa elinympäristöä lepakoille, sillä siellä vallitsevat nuoret talousmetsät ja alueella ei ole rakennuksia. Lepakoita liikkuu alueella kuitenkin jonkin verran ja ne voivat mahdollisesti käyttää alueen kolopuita päiväpiiloinaan (liito-oravaselvityksen yhteydessä löydettiin kolopuita eri puolilta aluetta).

4. Liito-orava

4.1 Yleistä liito-oravasta

Liito-orava (*Pteromys volans*) on EU:n luontodirektiivin liitteen IV (a) laji ja sen lisääntymis- tai levähdyspaikkojen hävittäminen tai heikentäminen on kiellettyä. Liito-orava on myös koko maassa rauhoitettu ja viimeisimmän uhanalaisuusarvioinnin mukaan laji on uhanalainen (vaarantunut, VU) Suomessa (Hyvärinen ym. 2019). Liito-oravan pääasiallinen levinneisyys painottuu Suomessa eteläiseen Suomeen, aina Oulu-Kuusamo linjalle asti (Laji.fi). Lajin tyypillinen elinympäristö koostuu varttuneista kuusivaltaisista sekametsistä, joissa on järeää puustoa, kolopuita pesä- ja piilopaikoiksi ja lehtipuita ravinnoksi (Nieminen & Ahola 2017). Tärkeimpiä pesäpaikkoja lajille ovat haavan kolopuut sekä oravan rakentamat risupesät (Nieminen & Ahola 2017).

4.2 Menetelmät

Liito-oravaselvitys toteutettiin kahtena päivänä 22.8. sekä 23.8.2025. Selvityksessä tarkasteltiin alueen metsiköiden soveltuvuutta liito-oravalle. Varsinainen liito-oravaselvitys tulisi tehdä keväällä, jolloin voidaan varmistaa liito-oravan esiintyminen alueella. Ulostepapanat ovat nähtävissä parhaiten keväällä, jolloin lumi tai muu kasvillisuus ei peitä niitä (Nieminen & Ahola 2017).

Selvitysalueelta etsittiin karttatarkastelujen sekä ilmakuvien (Maanmittauslaitos) avulla liito-oravalle soveltuvia alueita. Soveltuvat alueet olivat metsiä, jotka olivat iältään mahdollisimman vanhoja ja koostuvat puulajistoltaan pääosin kuusesta ja lehtipuista. Tämän lisäksi hyödynnettiin alueelta aiemmin tehdyn kasvillisuus- ja luontotyyppiselvityksen kuvausta alueen metsistä. Esiselvityksen tietojen avulla maastotyöhön suunniteltiin reitti, joka huomioi liito-oravalle otollisimmat alueet.

Selvitykseen soveltuvia metsäalueita löytyi viisi, pääosin selvitysalueen itäisestä osasta ja pienempi alue myös länsiosasta (Kuva 4.1). Läntisen osan metsäkohta on erillinen muun tyyppisen metsän välissä. Myös itäisen osan metsäalueet ovat pienempiä alueita ja erillään toisistaan muun tyyppisen ja nuoremman metsän välissä. Suurin osa selvitysalueesta on nuorempaa metsää sekä taimikkoa.

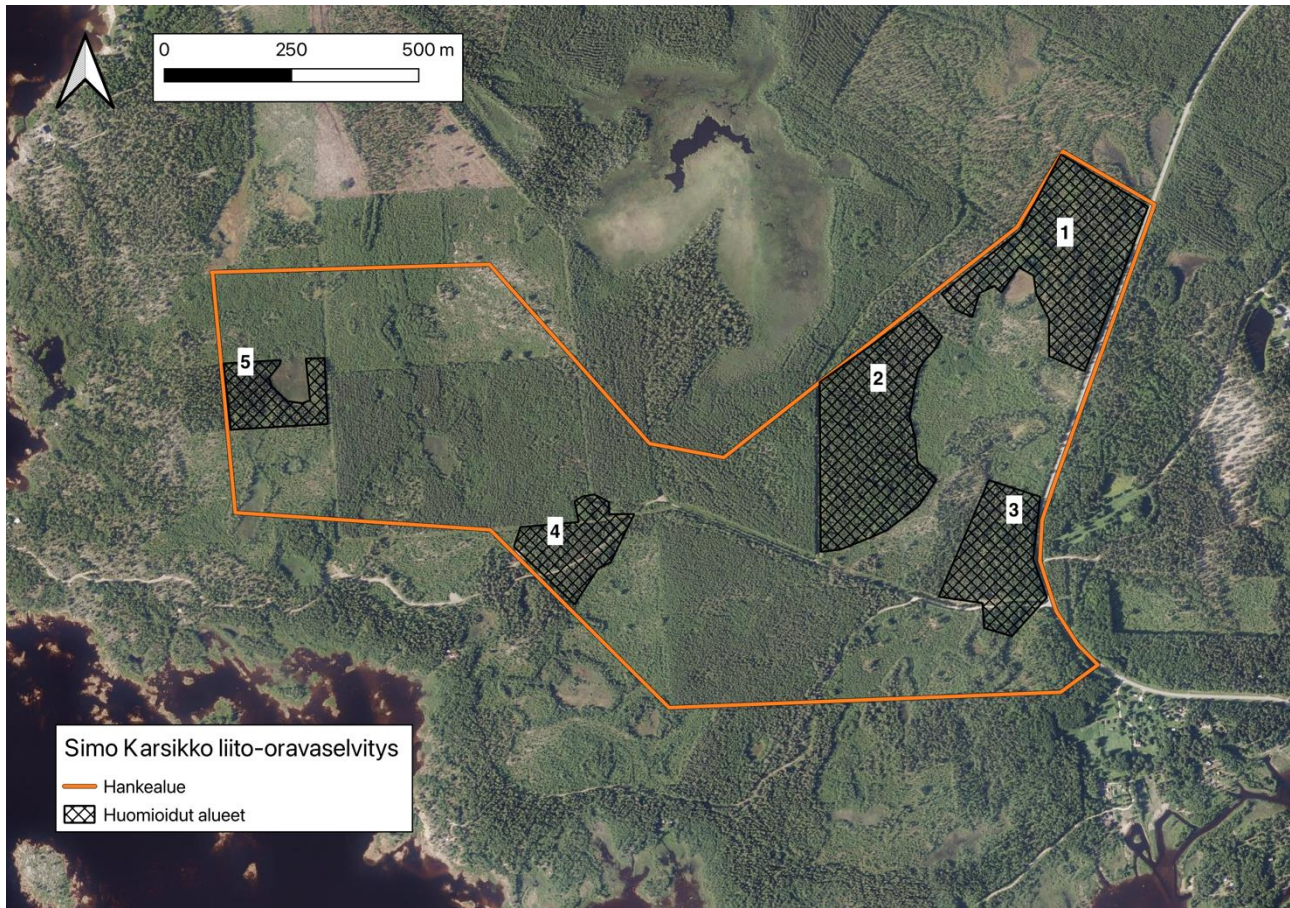
Maastoselvityksessä kirjattiin ylös kaikki havainnot mahdollisista pesäpuista (kolopuut), oravan risupesistä sekä linnunpöntöistä. Lisäksi jokaisen mahdollisen pesäpuun (erityinen huomio kohdistettiin isoihin kuusiin ja lehtipuihin, etenkin jos ne esiintyivät samassa ryhmässä) alta tarkasteltiin liito-oravan papanoita sekä silmäiltiin puiden tyviä.

Selvityksen tuloksien perusteella voidaan arvioida hankealueen soveltuvuutta liito-oravalle. Alueelta etsittiin varttuneita kuusivaltaisia sekametsiä ja näistä mahdollisia pesäpaikkoja (kolopuut, oravan risupesät, linnunpöntöt). Selvityksessä silmäiltiin myös papanoita puiden tyviltä, mutta ajankohdan takia siihen liittyy epävarmuutta. Jos liito-oravan esiintyminen alueella halutaan varmistaa, tulisi sinne kohdistaa vielä maastokäynti keväälle, jolloin ulostepapanat ovat parhaiten löydettävissä. Säätilat eivät haitanneet selvitystä millään tavoin (Taulukko 4.1).

26.11.2025

Taulukko 4.1. Liito-oravaselvityksen ajankohdat ja säätiedot.

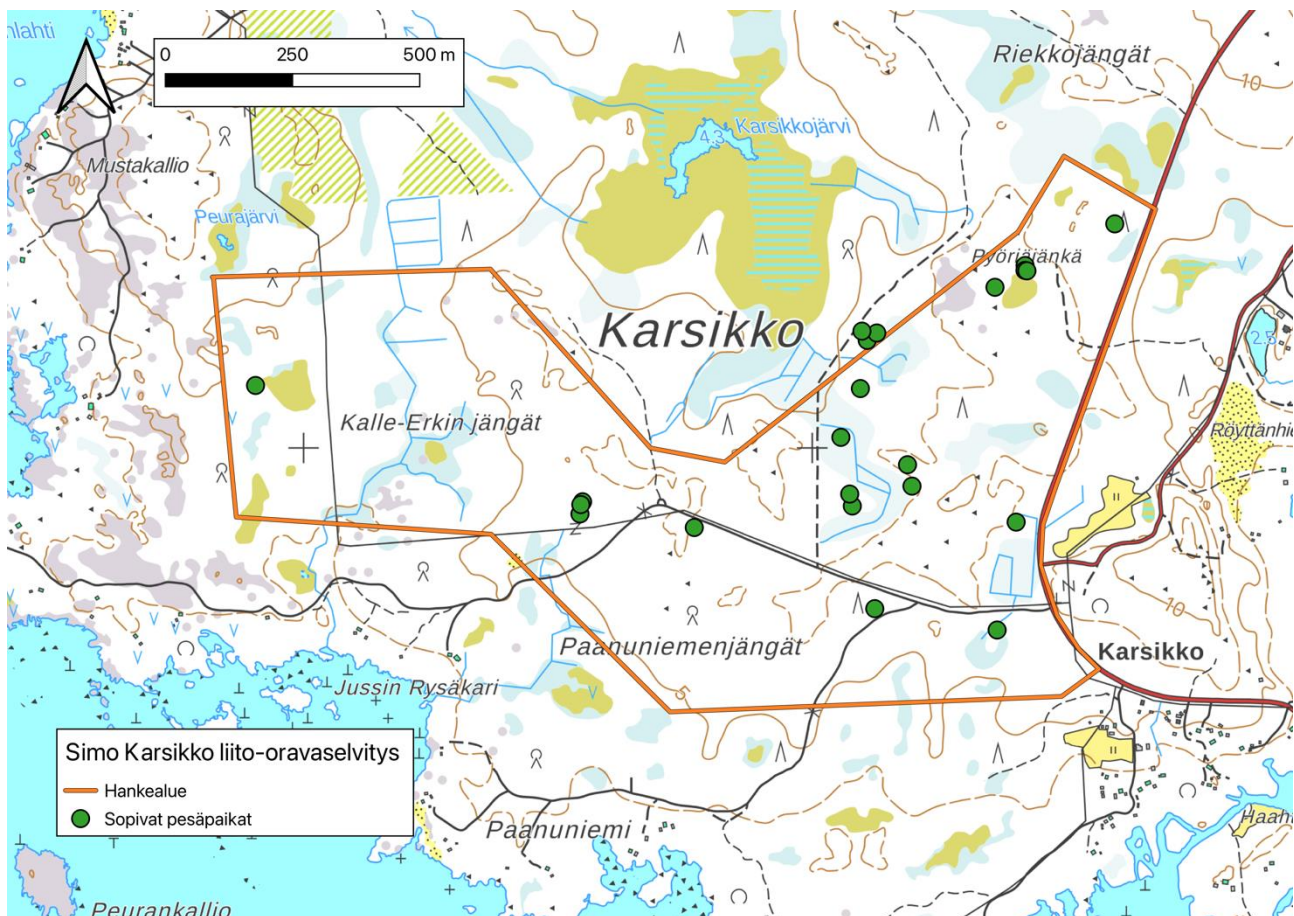
Päivä	Lämpötila	Tuulisuus	Muut tiedot
22.8.2025	+14	1 m/s	Aurinkoinen, melkein tuuleton
23.8.2025	+12	1–2 m/s	Pilvinen, välillä heikkoa vesisadetta

Kuva 4.1. Liito-oravaselvitys kohdennettiin alueella varttuneempiin kuusi- ja sekapuustoihin metsiin. Alueelta tarkistettiin viisi eri metsäkuviota.

4.3 Tulokset

Selvityksessä ei löytynyt suoria havaintoja liito-oravasta (papanahavainnot tai näköhavainnot). Selvitysalueelta löytyi kaksi oravan risupesää sekä yksi oletettu linnunpönttö. Sopivia kolopuita liito-oravalle löytyi 19 kappaletta, puulaji oli haapa (Kuva 4.2). Liito-oravalle sopivaa metsää löytyi erityisesti metsäkuviolta 2. Alueelta löytyi useita varttuneita kolopuita (haapoja) sekä alueella on varttuneempaa kuusimetsää (Kuvat 4.3–4.6). Läntisellä metsäkuviolla 5 on varttunutta kuusivaltaista kangasmetsää, mutta alueelta ei kuitenkaan löytynyt kolopuita (ainoastaan yksi linnunpönttö) ja alue on myös pieni ja erillinen, muun tyyppisen metsän ympäröimä (Kuva 4.11–4.12). Muilta alueilta (metsäkuviot 1, 3 ja 4) löytyi yksittäin kolopuita, mutta metsät ovat nuorempia ja enemmän sekametsän oloisia ja kuusta ei ollut runsaasti (Kuvat 4.7–4.10). Alueilla oli myös mäntyvaltaisia alueita (kuva 4.13).

Kuva 4.2. Sopivat pesäpaikat liito-oravalle (kolopuut, pöntöt ja risupesät).

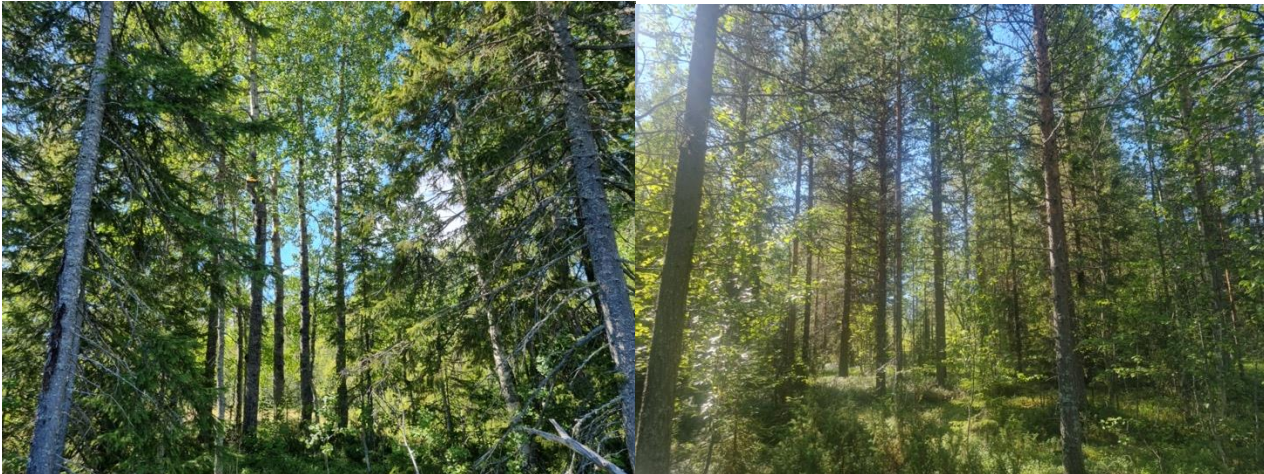
26.11.2025

Kuvat 4.3 ja 4.4. Selvitysalueella oli useita kookkaita kolopuita (haapoja), mitkä soveltuvat liito-oravan pesäpuiksi. Kuvat ovat lehtokorven lähialueelta metsäkuviolta kaksi. Alueella kasvaa myös varttuneita kuusia.

kuvat 4.5 ja 4.6. Metsäkuvio 2. Alue soveltuu puuston rakenteen puolesta liito-oravalle, koska sieltä löytyi useita kolopuita (haapoja) ja alueella on kuusivaltaista metsää.

Kuvat 4.7 ja 4.8. Metsäkuvio 1. Metsä ei suurelta osin ole rakenteellisesti soveltuva liito-oravalle. Alueella on nuorempaa mänty- ja lehtisekametsää. Soveltuvampi metsän kohta sijaitsee pienen suon ympärillä, tältä osin alueelta löytyi haavan kolopuita sekä varttuneempia kuusia (vasemmanpuoleinen kuva).

Kuvat 4.9 ja 4.10. Metsäkuvio 3. Kuviolta löytyi muutama haavan kolopuu, mutta alue ei rakenteellisesti sovellu kovin hyvin liito-oravalle. Alueella ei ole järeitä kuusia ja alue on suurelta osin nuorempaa lehtimetsää sekä mäntymetsää.

26.11.2025

Kuvat 4.11 ja 4.12. Metsäkuvio 5. Länsiosassa on kuusivaltaista kangasmetsää. Kuviolta ei löytynyt liito-oravalle soveltuvia pesäpaikkoja (lukuun ottamatta yhtä linnunpönttöä) tai lehtipuustoa.

Kuva 4.13. Metsäkuvio 4. Metsä ei sovellu liito-oravalle rakenteellisesti. Suurelta osin mäntymetsikköä sekä ojitettua aluetta.

4.4 Johtopäätökset ja yhteenveto

Selvitysalueen varttuneemmat metsäkuviot ovat erillisiä ja niitä ympäröi nuoremmat muun tyyppiset metsät. Selvityksen perusteella alueella on liito-oravalle rakenteellisesti sopivaa elinympäristöä selvitysalueen itäpuolella metsäkuviolla 2. Alueella on varttunutta kuusimetsää ja haapoja ja alueelta löytyi useita haavan kolopuita sekä risupesä. Samalta metsäkuviolta on rajattu kasvillisuus- ja luontotyyppiselvityksessä lehtokorpea.

Muut metsäalueet eivät olleet niin soveltuvia liito-oravan elinympäristöksi. Metsäkuviolta 1 löytyi pieni alue suon ympäriltä, mistä löytyi haavan kolopuita sekä kuusta. Alueella on muuten nuorempaa mänty- ja lehtisekametsää. Metsäkuviolla 3 on myös nuorempaa mänty- ja lehtisekametsää ja vain yksittäin haavan kolopuita. Metsäkuvio 4 on pääosin mäntyvaltainen ja siten huonosti soveltuva liito-oravalle. Metsäkuviolla 5 on kuusivaltaista varttunutta metsää, mutta alue on erillinen ja sieltä ei löytynyt lehtipuustoa tai kolopuita.

Selvityksen perusteella voidaan arvioida alueen metsien soveltuvuutta liito-oravalle, mutta ei voida täysin poissulkea liito-oravan esiintymistä alueella. Jos liito-oravan esiintyminen halutaan varmistaa alueella, sinne olisi hyvä kohdistaa keväällä maastokäynti, ja etsiä mahdollisia liito-oravan papanoita (erityisesti itäiseltä alueelta, josta löytyi useita haavan kolopuita). Selvitysalue ei kuulu liito-oravan pääasialliselle levinneisyysalueelle, mutta joitain havaintoja liito-oravasta on tehty Oulusta ja Tornioista.

26.11.2025

Viitteet

Hyvärinen E., Juslen A., Kemppainen E., Uddström A. & Liukko U.-M. (toim.) 2019: Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.

Luonnonsuojelulaki 9/2023.

Luontodirektiivi 92/43/ETY.

Luontoselvityskangas. 2024. Karsikkoniemen luontoselvitys asemakaavaa varten. Simon kunta. 15 s.

Maanmittauslaitos. Paikkatietoikkuna. 2025. <https://kartta.paikkatietoikkuna.fi/>

Mäkelä K. & Salo P. 2023. Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi: Opas tekijälle, tilaajalle ja viranomaiselle. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 43.

Nieminen M. & Ahola A. (toim.) 2017: Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt. Suomen ympäristö 1/2017: 1–278.

Pohjanlepakko. Syken lajiesittelyt. www.ymparisto.fi/luontodirektiivilajiesittelyt. Päivitetty 17.11.2025.

Suomen lajitietokeskus. 2025. <https://laji.fi/>

Suomen lepakot. <https://lepakko.fi/lepakot/index.php/lepakkolajit/>

Suomen lepakkotieteellinen yhdistys ry. 2023: Suomen lepakkotieteellisen yhdistyksen suosituksia lepakkokartoitusten tekijöille, tilaajille ja kartoitustietoja käyttäville viranomaisille.

Viitasammakko. Syken lajiesittelyt. www.ymparisto.fi/luontodirektiivilajiesittelyt. Päivitetty 17.11.2025.